

Tyttö alla metsän puiden

Kirjoittanut Kyösti Kettunen

Kuusi muita korkeampi,
tuomi toisia pitempi
kasvoi mäellä kaukaisella,
järven vilpoisen lähellä.
Sinne kuljin iltasella
päätyttyä pitkän päivän.
Siellä neitoa odotin.

Joka ilta tyttö saapui,
tuli lanteet keinahdellen,
hymy huulilla käveli.
Huivi liehui hartioilla,
säteen lailla silmät säihkyi.
Kapsahdimme kaulatusten,
vietimme suloisen illan.

Vuodet vauhdilla kuluivat,
vuodet niin kuin tähdenlennot.
Myrsky kaatoi pitkän kuusen
sekä tuomen juurinensa,
vaan me yhdessä kulemme,
vaellamme vieretysten
muistoissa mäki etäinen.